

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การรับพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐

กระทรวงคมนาคมได้มีหนังสือ ที่ คค ๐๒๐๙/๔๓๒๐ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ในการพิจารณาอุทธรณ์ค่าทดแทนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๖๐๙ ของนางอุบล ศิริศิลป์ ซึ่งถูกเวนคืนเพื่อสร้างถนนสาย ก พังเมืองรวม เมืองพระนครศรีอยุธยา ในท้องที่ตำบลคลองสวนพลู ตำบลเกาะเรียน และตำบลลำเภาลุ่ม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในประเด็นว่ารับอุทธรณ์ได้หรือไม่ ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เงินค่าทดแทนของกระทรวงคมนาคม มีมติให้หารือคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป โดยมีข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

๑. นางอุบล ศิริศิลป์ ถูกเวนคืนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๖๐๙ ตำบลคลองสวนพลู อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อสร้างถนนตามโครงการก่อสร้างถนนสาย ก พังเมืองรวมเมืองพระนครศรีอยุธยา ในท้องที่ตำบลคลองสวนพลู ตำบลเกาะเรียน และตำบลลำเภาลุ่ม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๒. นางอุบลฯ ได้ทำสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนกับผู้ดำเนินการสำนักทางหลวงชนบทที่ ๑ ผู้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่เวนคืนเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นเงินค่าทดแทนที่ดิน จำนวน ๓๙๖,๘๒๕ บาท และค่าดำเนินการในการเวนคืน (หรือค่าทดแทนอื่นๆ) จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินค่าทดแทนทั้งสิ้น ๔๐๖,๘๒๕ บาท โดยกำหนดแบ่งจ่ายเงินค่าทดแทนเป็น ๒ งวด คือ

(๑) งวดแรก เป็นเงินค่าทดแทน จำนวน ๓๐๗,๖๑๙ บาท (เงินค่าทดแทนที่ดิน ร้อยละ ๗๕ จำนวน ๒๙๗,๖๑๙ บาท และค่าทดแทนอื่นๆ ร้อยละ ๑๐๐ จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท)

(๒) งวดที่สอง เป็นเงินค่าทดแทนที่ดิน ร้อยละ ๒๕ จำนวน ๘๙,๒๐๖ บาท

ในการจ่ายเงินค่าทดแทนงวดแรก จำนวน ๓๐๗,๖๑๙ บาท สำนักทางหลวงชนบทจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กรมทางหลวงชนบท ได้มีหนังสือแจ้งให้นางอุบลฯ มารับเงินค่าทดแทน ๒ ฉบับ เนื่องจากงบประมาณไม่เพียงพอ โดยหนังสือแจ้งให้ไปรับเงินฉบับแรก ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ แจ้งให้มารับเงินเป็นจำนวน ๒๘๙,๓๘๐ บาท และแจ้งว่าเงินส่วนที่เหลืออีก ๘,๒๓๙ บาท จะจ่ายให้เมื่อได้รับเงินงบประมาณแล้ว พร้อมแจ้งสิทธิอุทธรณ์ และต่อมาได้มีหนังสือฉบับที่สองลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แจ้งให้นางอุบลฯ มารับเงินค่าทดแทนส่วนที่

เหลือจากงวดแรกเป็นจำนวน ๑๘,๒๓๙ บาท พร้อมแจ้งสิทธิอุทธรณ์ โดยได้ส่งหนังสือดังกล่าวทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ตามที่อยู่เลขที่ ๑๖๙๙/๒๒ หมู่ที่ ๒ ตำบลคลองจิก อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งนางอุบลฯ ได้รับหนังสือฉบับแรกเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ (ผู้รับหนังสือระบุชื่อ ชูเกียรติ) และหนังสือฉบับที่สองเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ (ผู้รับหนังสือระบุชื่อ เพ็ญศิริ ห่านตระกูล)

๓. นางอุบลฯ มีหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๑ ยื่นหนังสืออุทธรณ์ขอเพิ่มราคาค่าทดแทนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๖๐๙ ต่อร์ฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม โดยกระทรวงคมนาคมได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๑ ซึ่งเมื่อนับระยะเวลาจากวันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือแจ้งให้ไปรับเงินฉบับแรก (๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๐) และฉบับที่สอง (๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐) จนถึงวันที่กระทรวงคมนาคมรับหนังสือดังกล่าว เป็นเวลา ๘๔ วัน และ ๕๑ วันตามลำดับ

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่กรมทางหลวงชนบทแจ้งให้ผู้อุทธรณ์มารับเงินค่าทดแทนงวดแรก ๒ ครั้ง เนื่องจากงบประมาณไม่เพียงพอ โดยหนังสือฉบับแรกลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ แจ้งให้มารับเงินจำนวน ๒๘๙,๓๘๐ บาท และฉบับที่สอง ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แจ้งให้มารับเงินจำนวน ๑๘,๒๓๙ บาท พร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์ต่อร์ฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในหนังสือทั้งสองฉบับ เป็นการปฏิบัติที่แตกต่างจากกรณีการแจ้งให้ไปรับเงินค่าทดแทนกับผู้ถูกเวนคืนรายอื่นๆ ตามปกติทั่วไป ซึ่งเมื่อนับจากวันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือแจ้งให้ไปรับเงินฉบับแรกถึงวันที่กระทรวงคมนาคมได้รับหนังสืออุทธรณ์เป็นระยะเวลา ๘๔ วัน และฉบับที่สองเป็นระยะเวลา ๕๑ วัน จึงมีปัญหาเกี่ยวกับการนับระยะเวลาอุทธรณ์ตามบทบัญญัติในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ว่าควรนับตั้งแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือแจ้งให้ไปรับเงินฉบับแรกหรือฉบับที่สอง ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ มีความเห็นว่า แม้ว่าหนังสือแจ้งให้ไปรับเงินค่าทดแทนฉบับที่สอง ได้แจ้งให้ไปรับเงินค่าทดแทนในขณะที่ระยะเวลาอุทธรณ์ตามหนังสือฉบับแรกยังไม่สิ้นสุดก็ตาม ก็เป็นเพียงการแจ้งให้ไปรับเงินที่ค้างอยู่ตามที่เคยแจ้งไว้ในหนังสือฉบับแรกเท่านั้น ประกอบกับสิทธิอุทธรณ์เกิดขึ้นเมื่อตกลงทำสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์แล้วแต่ไม่อาจตกลงกันได้ในเรื่องจำนวนเงินค่าทดแทนและได้ส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้ในสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวแต่ระยะเวลาที่จะยื่นอุทธรณ์ต่อร์ฐมนตรีฯ นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งให้ไปรับเงินค่าทดแทนซึ่งเมื่อนับระยะเวลาอุทธรณ์ตามหนังสือฉบับแรกแล้วเป็นเวลา ๘๔ วัน จึงเกินระยะเวลาตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงรับอุทธรณ์ไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตาม หนังสือแจ้งให้ไปรับเงินฉบับที่สองได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ด้วยอาจจะทำให้ผู้ถูกเวนคืนเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการนับระยะเวลาในการอุทธรณ์ได้

กระทรวงคมนาคม จึงหารือว่า กรณีดังกล่าวสามารถรับอุทธรณ์ได้หรือไม่อย่างไร ทั้งนี้ เพื่อถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหาหรือของกระทรวงคมนาคม รวมทั้งได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมทางหลวงชนบท) แล้ว เห็นว่า มาตรา ๒๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้กำหนดให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ ซึ่งไม่พอใจในราคาของอสังหาริมทรัพย์หรือจำนวนเงินค่าทดแทนที่คณะกรรมการกำหนด มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาหรือพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น แล้วแต่กรณี ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ให้มารับเงินค่าทดแทน ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ที่จะให้มีการพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่งว่า เงินค่าทดแทนที่กำหนดไว้แล้วนั้นเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ที่ต้องเสียสิทธิในอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนในอันที่จะได้รับเงินค่าทดแทนที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด โดยได้มีการกำหนดกรอบระยะเวลาอุทธรณ์ไว้อย่างชัดเจนว่า ให้นับระยะเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ให้มารับเงินค่าทดแทน เพื่อมิให้มีการโต้แย้งในเรื่องจำนวนเงินค่าทดแทนโดยไม่มีที่สิ้นสุด อันจะก่อให้เกิดความล่าช้าในกระบวนการเวนคืนซึ่งเป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์สาธารณะ

สำหรับกรณีที่มีการตกลงทำสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนในระหว่างที่พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนใช้บังคับ แต่ไม่อาจตกลงกันได้ในเรื่องจำนวนเงินค่าทดแทน หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายได้ขอรับเงินค่าทดแทนตามราคาเบื้องต้นที่คณะกรรมการกำหนดไว้ไปก่อน โดยได้ส่งวนสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี ตามมาตรา ๑๐^๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ กรณีนี้ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนที่ประสงค์จะอุทธรณ์ได้แยกราชาค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ย่อมอยู่ในบังคับ

^๑ มาตรา ๒๕ ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ ผู้ใดไม่พอใจในราคาของอสังหาริมทรัพย์หรือจำนวนเงินค่าทดแทนที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ ทวิ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ วรรคสาม มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ หรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฉบับนั้น ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ให้มารับเงินค่าทดแทนดังกล่าว

ในการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย และผู้มีความรู้ความสามารถในการตีราคาอสังหาริมทรัพย์ มีจำนวนทั้งหมดไม่น้อยกว่าห้าคน เป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์

^๒ มาตรา ๑๐ ในระหว่างใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีอำนาจตกลงซื้อขาย และกำหนดจำนวนเงินค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อดำเนินการจัดซื้อและจ่ายค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป แต่จะให้ราคาหรือค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวเกินกว่าราคาเบื้องต้นที่คณะกรรมการตามมาตรา ๙ กำหนดไว้ไม่ได้

เงื่อนไขที่จะต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ให้มารับเงินค่าทดแทนตามสัญญาดังกล่าวด้วย

กรณีตามข้อหาหรือ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า นางอุบล ศิริศิลป์ ถูกเวนคืนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๖๐๙ ตำบลคลองสวนพลู อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวนเนื้อที่ ๒ งาน ๖๔.๕๕ ตารางวา เพื่อสร้างถนนสาย ก ตามโครงการผังเมืองรวมเมืองพระนครศรีอยุธยา ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลคลองสวนพลู ตำบลเกาะเรียน ตำบลคลองตะเคียน และตำบลสำเภาล่ม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งนางอุบลฯ ได้ทำสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวกับผู้อำนวยการสำนักทางหลวงชนบทที่ ๑ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ โดยนางอุบลฯ ตกลงยินยอมรับเงินตามราคาที่ระบุไว้ในสัญญานี้ไปก่อน และสงวนสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี เป็นเงินค่าทดแทนที่ดินจำนวน ๓๙๖,๘๒๕ บาท และค่าดำเนินการในการเวนคืน (หรือค่าทดแทนอื่นๆ) จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งสิ้น ๔๐๖,๘๒๕ บาท กำหนดแบ่งจ่ายเงินค่าทดแทน เป็น ๒ งวด คือ งวดแรกเงินค่าทดแทน จำนวน ๓๐๗,๖๑๙ บาท (เงินค่าทดแทนที่ดิน ร้อยละ ๗๕ จำนวน ๒๙๗,๖๑๙ บาท และค่าทดแทนอื่นๆ ร้อยละ ๑๐๐ จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท) และงวดที่สอง เงินค่าทดแทนที่ดินร้อยละ ๒๕ จำนวน ๙๙,๒๐๖ บาท ซึ่งในการจ่ายเงินค่าทดแทนงวดแรกตามสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืน ทางหลวงชนบทจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในฐานะผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ได้มีหนังสือ ที่ คค ๐๗๐๖/อย/ว.๕๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ เรื่อง แจ้งให้มารับเงินค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืน ถึงนางอุบลฯ ระบุจำนวนเงินค่าทดแทนตามสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนฯ ตลอดจนจำนวนเงินค่าทดแทนในงวดแรก และแจ้งว่าเนื่องจากเงินงบประมาณค่าเวนคืนฯ คงเหลือ ๒๔๙,๓๘๐ บาท จึงขอจ่ายเงินค่าเวนคืนเป็นจำนวน ๒๔๙,๓๘๐ บาท ส่วนที่เหลืออีก ๑๔,๒๓๙ บาท จะจ่ายให้เมื่อได้รับเงินงบประมาณค่าเวนคืนในครั้งต่อไป พร้อมทั้งได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ไว้ในหนังสือฉบับดังกล่าวอย่างชัดเจน โดยนางอุบลฯ ได้รับหนังสือแจ้งให้มารับเงินค่าทดแทนเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ต่อมาทางหลวงชนบทจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้มีหนังสือ ที่ คค ๐๗๐๖/อย/ว.๖๐ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง แจ้งให้มารับเงินค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืน (ส่วนที่ค้างงวดแรกร้อยละ ๗๕) ถึงนางอุบลฯ พร้อมทั้งมีการแจ้งสิทธิอุทธรณ์ไว้ด้วย ซึ่งนางอุบลฯ ได้รับหนังสือเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ในประเด็นนี้ผู้แทนกระทรวงคมนาคม (กรมทางหลวงชนบท) ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ในทางปฏิบัติหนังสือแจ้งให้มารับเงินค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนจะมีข้อความเกี่ยวกับการแจ้งสิทธิอุทธรณ์ไว้ด้วย แต่กรณีตามข้อหานี้ ปัญหาอาจเกิด

ในกรณีที่สามารถตกลงซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ที่จะถูกเวนคืนตามวรรคหนึ่งได้ แต่ไม่อาจตกลงกันได้ในเรื่องจำนวนเงินค่าทดแทน หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายจะขอรับเงินค่าทดแทนตามราคาเบื้องต้นที่คณะกรรมการตามมาตรา ๙ กำหนดไว้ไปก่อน โดยสงวนสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๕ ก็ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ดำเนินการทำสัญญา โดยมีเงื่อนไขดังกล่าวแล้วจ่ายค่าทดแทนไปก่อนได้

จากเจ้าหน้าที่มิได้ตัดข้อความส่วนที่แจ้งสิทธิอุทธรณ์ในหนังสือแจ้งให้มารับเงินฉบับที่สองออก จึงทำให้เข้าใจว่าเป็นการแจ้งสิทธิอุทธรณ์ซ้ำซ้อน อย่างไรก็ตาม หนังสือฉบับดังกล่าวก็เป็นเพียงการแจ้งในเรื่องการจ่ายเงินค่าทดแทนงวดแรกในส่วนที่ค้างจ่ายจากครั้งก่อนที่ได้มีการแจ้งไว้แล้วตามหนังสือแจ้งให้มารับเงินฉบับแรกเท่านั้น แม้ว่าหนังสือแจ้งให้มารับเงินฉบับที่สองจะมีข้อความเกี่ยวกับสิทธิอุทธรณ์ตามรูปแบบของหนังสือแจ้งให้มารับเงินไว้ด้วยก็ตาม แต่การกระทำของเจ้าหน้าที่ก็มิได้มีผลในทางกฎหมายที่จะทำให้ต้องเริ่มนับระยะเวลาอุทธรณ์ใหม่แต่ประการใด เนื่องจากนางอุบลฯ ได้รับแจ้งสิทธิอุทธรณ์อย่างครบถ้วนตั้งแต่ได้รับหนังสือแจ้งให้มารับเงินฉบับแรกแล้ว มิฉะนั้น ก็จะเป็นการขยายระยะเวลาการใช้สิทธิอุทธรณ์ค่าทดแทนออกไป ซึ่งไม่เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๒๕^๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ที่ได้กำหนดระยะเวลาในการใช้สิทธิอุทธรณ์ไว้อย่างชัดเจนแล้ว

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นางอุบลฯ ได้มีหนังสืออุทธรณ์การกำหนดราคาค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๑ ซึ่งเมื่อนับระยะเวลาตั้งแต่ที่นางอุบลฯ ได้รับหนังสือแจ้งให้มารับเงินค่าทดแทนฉบับแรก เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ จนถึงวันที่นางอุบลฯ ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจึงพ้นระยะเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนได้รับหนังสือแจ้งให้มารับเงินค่าทดแทนจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๒๕^๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ดังนั้น กรณีนี้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ จึงไม่อาจรับอุทธรณ์ของนางอุบลฯ ไว้พิจารณาได้

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๕๓

^๓ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น